

Проект

№5

Мета проекту:

набуття молодим поколінням
соціального досвіду;
успадкування духовних надбань
народу;
досягнення високої культури
міжнаціональних взаємин;
формування в молоді незалежно
від національної належності
особистісних рис громадян
української держави;
виховання почуття гідності;
вивчення народних традицій та
обрядів, історії України.

Шляхи реалізації:

складання родового дерева;
залучення учнів класу до
участі в тижні української
писемності та мови,
Шевченківських днях;
екскурсії до музею
Українського побуту,
історичних міст України;

Термін виконання проекту: довготривалий.

Вид проекту: колективно – творча справа .

Оцінювання : самооцінювання та взаємооцінювання .

Тип проекту: груповий.

Очікувані результати:

- підвищення інтересів учнів до вивчення історії України;
- формування позитивного відношення до української мови;
- виховання почуття гордості за нашу країну;
- прищеплення учням, батькам пошани до національних традицій, обрядів.

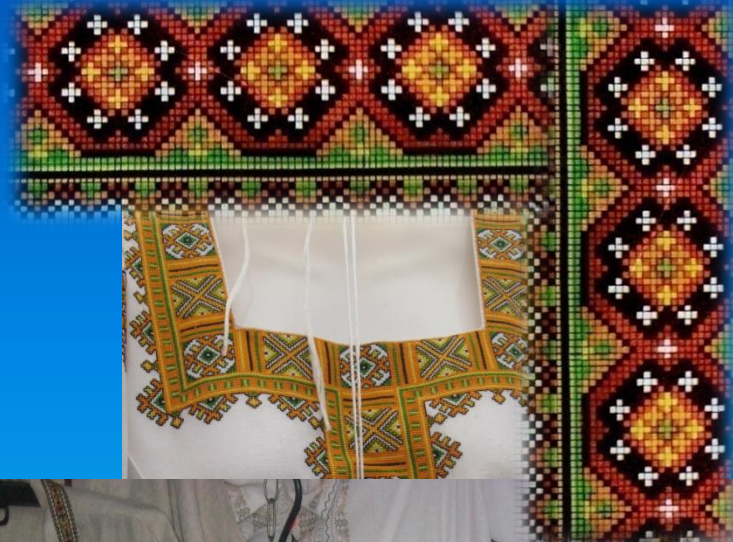
**Наша вишивка – то
пісня України,
Нашої священної землі.
В ній співають ранки
солов'їні
Квітом розквітаються
гаї.**

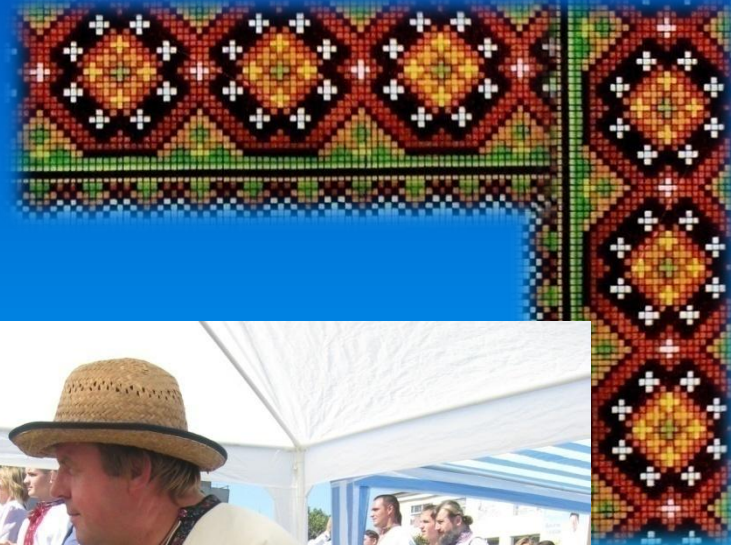
*Україно, моя вишиванко,
Ти мій рай, моя радість і доля.
Я без тебе, як день без світанку,
Я без тебе, як жайвір без поля*

*Вишиванко, моя вишиванко,
Смереково – вишнева жага.
Ти далеких Карпат полонянка,
Ти Дністра моя хвиля жива...*

*Вишиванко, моя вишиванко,
Смереково – вишнева жага.
Ти далеких Карпат полонянка,
Ти Дністра моя хвиля жива...*

Роде наш красний, Роде наш прекрасний...

*Я по світу іду в вишиванці,
Аж дивуються ген журавлі.
Хай стрічають весняні багрянці,
Україна іде по Землі...*

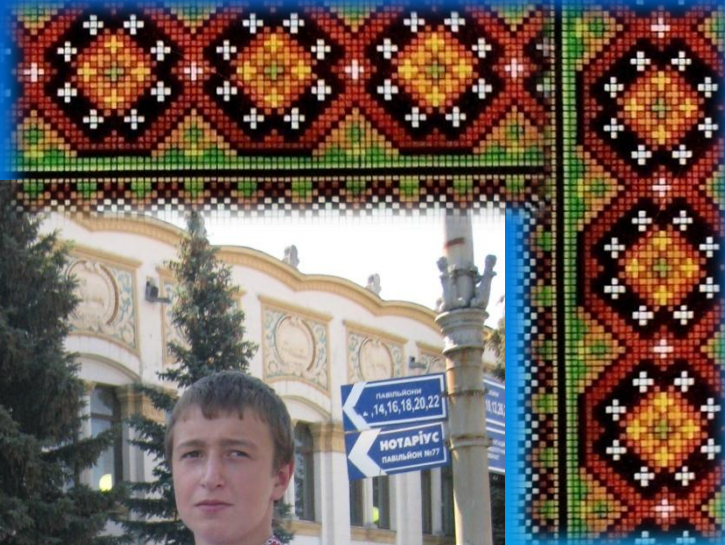
*Я по світу іду в вишиванці,
Аж дивуються ген журавлі.
Хай стрічають весняні багрянці,
Україна іде по Землі...*

*Мені сорочку мати вишивала
Неначе долю хрестиком плела,
Щоб я легких стежинок не
шукала,
І доля щоб щасливою була.*

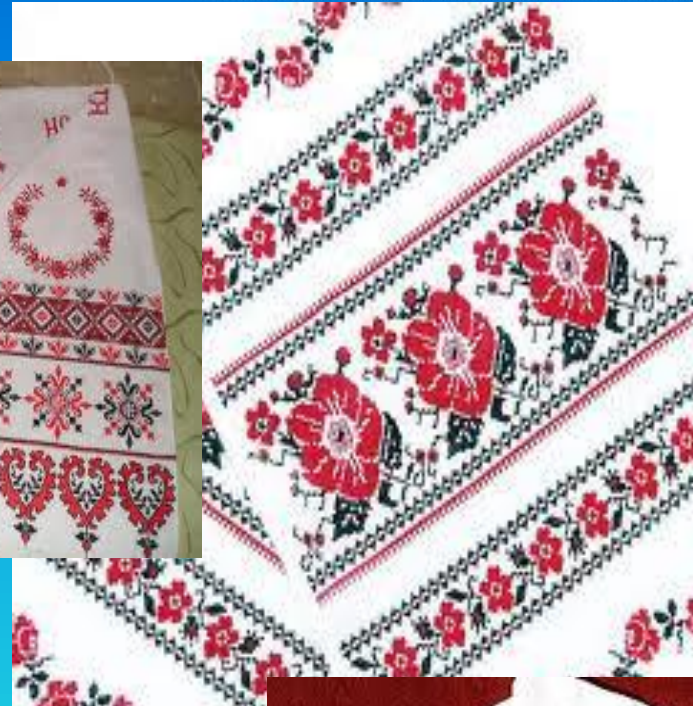
*Як я малим збирався навесні
Піти у світ незнаними
шляхами,
Сорочку мати вишила мені
Червоними і чорними
нитками.*

*Рідна мати моя, ти ночей не доспала.
І водила мене у поля край села.
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя, на долю дала.*

*Я візьму цей рушник, простелю наче долю,
В тихім шелесті трав, в щебетанні дібров.
І на тім рушникові оживе все знайоме до болю
І дитинство, й розлука, й твоя материнська
любов.*

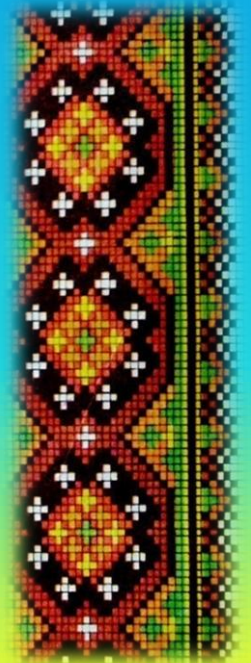

Увеличить

*Ой піду в неділеньку на гулянку,
Подарую милому вишиванку.
Сердься, мій соколику, чи не сердься,
Будеш ти носити її коло серця.*

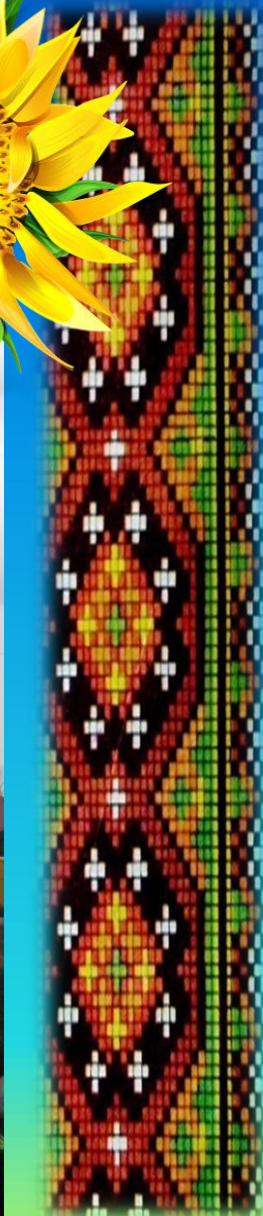

*Вічна пісня барв і кольорів,
Неповторна музика
натхнення!
Шепіт трав і шелест
яворів,
І дзвінки турботи
сьогодення.
Хрестиком покладено в
рядки,
Поспліталось, блиснуло
веселкою
Ніжність материнської
руки
Пісні ще весільної, веселої.
Дух народу в колір
заплете,
Проросте і піснею, і
цвітом.
А над світом, гляньте, а
над світом
Українська вишивка цвіте!*

*Я вірю в вишивання нені,
Хто сам малюнок долі вибирає,
Той пустоцвіту у житті не має!*

Висновки: підвищився інтересів учнів до вивчення історії України; формування позитивного відношення до української мови; виховання почуття гордості за нашу країну; прищеплення учням, батькам пошани до національних традицій, обрядів.